

løst Grundlag. Der kan ikke staa saaledes, som der staa i Begyndelsen af § 6: „Fondsbørsens Bestyrelse kan til det Tidspunkt“ o. s. v. Der maa i Lovforslaget staa skal. Der sker jo ogsaa Lempelser med Hensyn til Fondsbørsens Afgifter, og hvad derhen hører, for at faa denne Kasse oprettet. Jeg skal derom blot sige, at af de 50 000 Kr., der skal stilles i Depot, kan de 25 000 Kr. benyttes til Oprettelse af Kassen, det er altsaa en Art Grundlag for Kassens Oprettelse.

Jeg maa saaledes mene, at det maa blive et Vilkaar for, at man i det hele taget kan behandle dette Lovforslag, at vi nu er sikre paa, at vi faar denne Afviklingskasse; ellers vil jeg ikke være med til at arbejde paa Lovforslaget, men vil ønske, at man lægger Sagen hen, thi kan vi ikke naa dertil, saa har vi efter min Mening ikke nogen Grund til at beskæftige os mere med Fondsbørsen her i Rigsdagen. Det maa være os fuldstændig klart, hvorledes denne Afviklingskasse — jeg er fuldkommen enig i, at man i Lovforslaget bruger et dansk Ord som „Afviklingskasse“ i Stedet for „Likvidationskasse“, medens det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds jo ønskede noget andet — skal være, hvorledes dens Vedtægt ser ud, hvorledes den overhovedet skal styres, thi det kan ikke dægtes, at Direktøren for Afviklingskassen bliver en meget anselig Mand. Det kommer i højeste Grad til at bero paa ham, hvorledes Forholdene overhovedet bliver paa Københavns Fondsbørs. Han skal besørge alle disse Nedgangs- og Opgangsforretninger, disse Tidsforretninger, som nu kommer til at foregaa. Jeg maa endnu sige angaaende dette Spørgsmaal, at jeg heller ikke lægger nogen Vægt paa det „regelmæssigt“, der staa i § 3, 4de Stykke, hvor der tales om Forretninger, som virker som Reporthuse. Jeg vilde have ønsket, at man havde anvendt en dansk Betegnelse, saa at Folk vidste, hvad det var. Jeg tror, det kaldes baade et „Reporthus“ og et „Deporthus“; man bruger denne Benævnelse om et Hus, som beskæftiger sig med Nedgangs- og Opgangsforretninger. Udlaan, Forlængelse af saadanne Forretninger og lignende. Det er vist noget, der findes andre Steder, her kender vi det ikke. Men jeg tror oprigtigt talt, at det vil være ganske umuligt at indføre en saadan Ordning, at visse Vekselerere skulde bekendtgøre paa utvetydig Maade, som det hedder, og under Former, som fastsættes af Handelsministeren, at deres Forretninger regelmæssigt virker som Reporthuse. Noget saadant kan jeg ikke tænke mig; saa maa alle Vekselerere gøre det;

hvorledes det ellers skal gaa, kan maaske den højtærede Minister oplyse mig om. Men i en Lov ønsker jeg klarere Ord, end her staa.

Jeg har den Fornemmelse, at man ønsker denne Forhandling afsluttet. Jeg skulde tro, at den højtærede Formand ikke vilde være uenig i, at man ogsaa af andre Grunde, end denne Forhandling medfører, kunde ønske at komme videre i Dag, og da jeg egentlig er Tilhænger af saadanne parlamentariske Hensyn, skal jeg straks slutte. Jeg skal endnu blot tilføje et Par Bemærkninger. De pengelige Regler interesserer mig, som sagt, overmaade lidt; jeg anbefaler, at man bliver staaende ved, hvad der gælder her. Jeg har en underlig Fornemmelse af, at dette Lovforslag er alt for meget et Vekselererforslag. Den højtærede Handelsminister er kommet med noget, som Vekselererne har givet ham, og som Vekselererne ønsker gennemført — deriblandt ganske sikkert ikke, saaledes som det 3die Medlem for 1ste Kreds (Green) sagde, Afviklingskassen; den er vistnok ikke saa magtpaaliggende som de andre Ting. Men den er magtpaaliggende for os, for det er Rigsdagens Fordring overfor hele denne Ordning. At ned sætte Afgiften for Vekselererne er jeg derimod ikke nogen Tilhænger af, før jeg faar andre Oplysninger, end jeg nu har, thi man skal dog huske paa, at en Stilling som den at være Medlem af Fondsbørsen betales i Udlandet med Beløb, som er langt, langt større end de, det her drejer sig om; man kan slet ikke sammenligne de Smaaebeløb, der her kræves, med dem. For en Vekselererforretning maa jeg anse det for forsvindende at betale 2 500 Kr. om Aaret, eller hvad der ellers kræves. At Vekselererne vil være fri for disse Afgifter og vil kaste dem over paa Aktieselskaber, Kreditforeninger o. s. v., forstaaer jeg, men hvorfor vi skal føje dem deri, begriber jeg egentlig ikke; thi vel er der i Øjeblikket Nedgangstider, ogsaa for Vekselererne, og vel frembyder Børsen ikke nu de samme Muligheder for Fortjeneste. Men man kan jo dog ikke lovgive efter en ganske bestemt Tidskonjunktur. Var der muligvis Hausse, den Gang Loven af 4. Oktober 1919 blev gennemført, saa er det sikkert, at der er Nedgang nu, men man maa dog lægge nogenlunde normale Forhold til Grund, og da finder jeg, at Afgifterne i og for sig ikke er uforholdsmæssige, naar henses til, hvad en Vekselerer paa Københavns Fondsbørs tjener.

Jeg skal slutte nu, skønt jeg havde mere at sige. Jeg anbefaler, at man tager Lovforslagets § 3 op til en grundig Under-